

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. гр. Хасково, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Гроздан Б. Грозев

при участието на секретаря Павлина Ст. Николова
като разгледа докладваното от Гроздан Б. Грозев Административно
наказателно дело № 20235640201054 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и
наказания.

Образувано е по жалба от Д. И. И. от град Хасково, чрез адв.Д.Д., срещу Наказателн
постановление № 1970-252 от 01.12.2023г. на Началника на РУ – Хасково при ОДМВР
Хасково, с което на основание чл.218б, ал.1, от НК, вр.чл.36, ал.2 и чл. 53, ал.1 от ЗАНН н
жалбоподателя е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 100 лева, по чл
218б от Наказателния кодекс, за нарушение на разпоредбата на чл. 207 от НК. В подаденат
жалба се релевират оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното с не
наказателно постановление, Твърди се от жалбоподателя, че в НП има разминаване межд
текстовото описание на нарушението и неговата правна квалификация, като същите н
кореспондирали по между си. Твърди се, че жалбоподателят е имал намерението да върн
часовника и това е сторено, като го е занесъл в полицията. В тази връзка липсвала каквато и д
е форма на вина. С оглед изложеното в жалбата, моли съда да постанови решение, с което д
отмени атакуваното наказателно постановление на Началника на РУ – Хасково.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, жалбоподателят, редовно призован,
не се явява. Чрез упълномощения си представител - адв.Д.Д. заявява, че поддържа подадената
жалба, иска съдът да отмени атакуваното НП и да присъди на жалбоподателя разноски по

делото.

Административнонаказващият орган - Началника на РУП – Хасково, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Жалбата срещу процесното НП е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

Д.Д.С. притежавала смарт часовник, марка „Apple“ серия 8 с фабричен номер *****, черен на цвят, с бяла каишка, закупен за 850 лева. На 15.09.2023г. около 08.30 часа С. паркирала лекия си автомобил на паркинга на магазин „Lidl“, находящ се в гр. Хасково, бул. „България“ № 93. При слизане от автомобила, часовникът, който бил включен на кабел за да се зарежда изпаднал до автомобила. По същото време на паркинга на магазин „Lidl“ се намирал Д. И. И., заедно с жена с която живеел на съпружески начала, св. Н.Д.М.. Тя намерила падналият на земята часовник марка „Apple“ серия 8 с фабричен номер ***** и го прибрал автомобила, тъй като бил първият учебен ден и бързали за училището на детето си. Междувременно след като разбрала, че часовникът и липсва С. се върнала да го търси на паркинга на магазин „Лидъл“ и в самия магазин но не открила часовника.

Около 15.00 часа на 15.09.2023г. Д. И. посетил магазин „Вега“ в гр. Хасково, стопанисван от св.М. К. Р. и му предложил да закупи намереният смарт часовника марка „Apple“ серия 8, черен на цвят с бяла каишка. М. Р. отказал да го закупи. Малко по-късно в магазина на Р. пристигнали служители на РУ-Хасково, които обяснили, какъв часовник търсят и на тях Р. разказал за случая, след което им показал и лицето, заснето от охранителните камери в магазина. Същия бил установен като Д. И. И. от гр. Хасково. При разговор с полицаите той, признал, че намерил часовника на паркинга на магазин „Лидъл“ в гр. Хасково и имал намерение да го носи в полицията. На 16.09.2023г. И. предал с протокол за доброволно предаване процесния часовник, който бил върнат на собственичката.

Същата фактическа обстановка била приета и от РП-Хасково по прокурорска преписка №4479/2023г. По същата с Постановление за отказ да се образува ДП прокурорът е приел, че на 15.09.2023г. Д. И. от гр. Хасково е отнел противозаконно чужда движима вещ- часовник марка „Apple“ серия 8 с фабричен номер ***** от владението на Д.Д.С. от гр. Димитровград без нейно съгласие, с намерението противозаконно да го присвои, с което е осъществил състав на престъплението кражба, предвидено в НК. Той е мотивирал това свое виждане с практиката на ВКС и тълкувателната такава на Върховния Съд на Република България, според която дори владелецът, в случая г-жа С. да е изпуснал незабелязано вещта- часовника и да го е изгубила, доколкото вещта се намира в обсега на паркинга на магазина, прилежащ към територията на търговския обект и предвиден за клиенти на този обект, се приема, че не е прекъснато владението и отнемането на такава вещ се квалифицира като

кражба по чл. 194 от НК, а не като престъпление по чл. 207, ал.1 от НК / намиране на чужда вещ и не връщане на собственика и в седемдневен срок/.

Освен това с оглед стойността на предмета на престъплението, около 850 лева, чистото съдебно минало на дееца, липсата на висящи производства и оказаното съдействие, прокурорът е приел, че деянието следва да бъде окачествено като маловажен случай, по чл. 194, ал.3, вр с ал. 1 от НК, като в тази връзка, били налице положителните предпоставки за прилагане на чл. 218б, ал.1 от НК. отказал е да образува ДП и е изпратил преписката за налагане на административно наказание по чл.218б от НК.

Така на 01.12.2023г. е издадено и атакуваното НП от началника на РУ-Хасково. В него е описано следното деяние – Д. И. И., на 15.09.2023г. от гр. Хасково е отнел чужда движима вещ- часовник марка „Apple“ серия 8 с фабричен номер ***** от владението на Д.Д.С. от гр. Димитровград без нейно съгласие, с намерението противозаконно да го присвои. Така описаното деяние на практика осъществява състава на престъпление по чл.194, ал.1 от НК. в случая обаче наказващият орган е квалифицирал така описаното престъпление като такова по чл.207 от НК.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите св. Н.Д.М. и св.М. К. Р. относно обстоятелствата, изложени в НП. Съдът кредитира тези показания като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.194, ал.1 и ал.3 от НК – **Чл. 194. (1)** (Изм. - ДВ, бр. 10 от 1993 г.) Който отнеме чужда движима вещ от владението на друго лице без негово съгласие с намерение противозаконно да я присвои, се наказва за кражба с лишаване от свобода до осем години.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 1982 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 103 от 2004 г., в сила от 1.01.2005 г.) В маловажни случаи наказанието е лишаване от свобода до една година или пробация, или глоба от сто до триста лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 207, ал.1 и ал.2 от Наказателния кодекс – чл.207, ал.1 Който намери чужда движима вещ и в продължение на една седмица не съобщи за нея на собственика, на властта или на този, който я е загубил, се наказва с глоба от сто до триста лева.

ал.2 Същото наказание се налага и на този, който противозаконно присвои чужда вещ, която е попаднала у него случайно или по погрешка, съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба.

Според предвиденото в чл. 218б, ал. 1 НК за деяния по чл. 194, ал. 3, чл. 195, ал. 4, чл. 204, буква "а", чл. 206, ал. 1 и 5 и чл. 207 и за вещно укривателство във връзка с тях, когато стойността на предмета е до размера на две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието, наказанието е глоба от сто до триста

лева, налагана по административен ред, ако предметът на престъплението е възстановен или заместен. Разпоредбата на алинея 1 не се прилага, ако е налице някоя измежду визираните в ал. 2 на цитираната разпоредба пречки за това, а именно: 1. (изм. - ДВ, бр. 10 от 1993 г., бр. 62 от 1997 г., бр. 21 от 2000 г.) деецът в продължение на една година е извършил две или повече деяния, общата стойност на предмета на които е над сто и петдесет лева; 2. деецът е осъждан за такова престъпление, както и ако му е налагано административно наказание за такова деяние и не е изтекла една година от извършването му. Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо по административен ред.

На следващо място, според чл. 424, ал. 5 от Преходните разпоредби на НК, административното наказание глоба по чл. 218б НК се налага с наказателно постановление от кмета, въз основа на материали, изпратени му от прокурора, или на акт от администрацията на предприятието, на учреждението или от контролните органи. Когато нарушението е констатирано от органите на Министерството на вътрешните работи, наказателното постановление се издава от министъра на вътрешните работи или от упълномощено от него лице.

В конкретния случай, при преценка законосъобразността на обжалваното НП, съдът намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения при неговото издаване. Видно от текстовото описание на извършеното деяние, а именно от посочените факти и обстоятелства при които се твърди то да е извършено се налага извода, че на жалбоподателя с думи е вменено престъпление по чл.194, ал.1 от НК, тъй като никъде не е посочено, че се касае за маловажен случай на кражба по чл.194, ал.1 от НК. тоест така както е описано с думи престъплението няма как да се приеме, че става въпрос за деяние по чл.194, ал.3, вр.ал.1 от НК, както е приел прокурора в издаденото от него постановление.

На следващо място описаното по горния начин с думи престъпление е квалифицирано от наказващият орган по чл.207 от НК. последният текст няма нищо общо с деянието описано в текстовата част на НП, независимо дали става въпрос за кражба по чл.194, ал.1 или такава по чл.194, ал.3, вр.ал.1 от НК.

Следва да се посочи, че престъплението по чл.207 от НК има две алинеи, които дават квалификация на други две престъпление, които също са различни едно от друго, като същите са посочени по-горе в решението.

С други думи в НП е на лице едно абсолютно разминаване между описанието на деянието с думи и неговата правна квалификация. Това разминаване не дава възможност на жалбоподателя да разбере в какво точно се състои извършеното от него и какво точно престъпление е извършил, дали такова по чл.194, ал.1 или такава по чл.194, ал.3, вр.ал.1 от НК или по чл.207от НК. Това прави невъзможна защитата на жалбоподателя, тъй като той не знае срещу какво да се защитава. Това пък от своя страна е съществено процесуално нарушение и е абсолютно основание за отмяната на атакуваното НП.

Тук задължително следва да се посочи и факта, че така както е описано с думи

деянието, то същото до колкото представлява престъпление по чл.194, ал.1 от НК, то това деяние не е в обхвата на санкцията по чл.218б от НК. Тоест незаконосъобразно е наложено наказание на осн.чл.218б, ал.1 от НК за описаното текстово престъпление – по чл.194, ал.1 от НК.

От друга страна касателно престъплението по чл.207 от НК то както вече бе отбелязано тук отново не е ясно за престъпление по коя от двете алинеи на този текст е наложено наказанието по чл.218б, ал.1 от НК. Тук е и мястото да се посочи, че видно от протокола за предаване на процесният часовник, това е станало само един ден след като е бил намерен от св. Н.Д.М.. Тоест не е бил изтекъл седемдневният срок за предаване на намерена вещ съгласно чл.207, ал.1 от НК, ако такова престъпление е имал предвид наказващият орган. Тоест няма как да се приеме, че е осъществено престъплението по чл.207, ал.1 от НК от страна на жалбоподателя, до колкото първо той не е намерил процесната вещ, а и не е бил изтекъл срока за предаване на същата съгласно чл.207, ал.1 от НК.

Всичко описано по-горе не дава възможност съдът да изложи конкретни мотиви по същество и да прецени какво точно престъпление е санкционирано с атакуваното НП, на лице ли е извършено престъпление, какво точно и то може ли да бъде санкционирано на осн.чл.218б, ал.1 от НК.

Иначе с оглед приложената санкционна разпоредба – 218б, ал.1 от НК правилно глобата е определена в минимален размер от 100 лева, до колкото липсват отегчаващи обстоятелства по отношение на жалбоподателя.

Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, поради допуснати съществени процесуални нарушения, и неточно приложение на материалния закон, поради което същото ще следва да бъде отменено.

С оглед този изход на делото, следва да се осъди ОДМВР-Хасково да заплати на жалбоподателя сумата от 350 лева, разноски за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Хасковският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1970-252 от 01.12.2023г. на Началника на РУ – Хасково при ОДМВР-Хасково.

ОСЪЖДА ОДМВР-Хасково да заплати на Д. И. И. с ЕГН ***** от град Хасково адвокатско възнаграждение в размер на 350лв., за процесуално представителство пред въззивната инстанция

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

/П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ.

Съдия при Районен съд – Хасково: ВЯРНО С ОРИГИНАЛА!!!

СЕКРЕТАР: /П.Н./